

בש"פ 2833/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2833/19

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

ה המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחויז מרכז-lod בעמ"ת 60954-03-19 מיום 16.4.2019 שנייתה על ידי כב' השופט נ' בכור

בשם המבקש:

עו"ד עדי כרמלי

ההחלטה

בקשת רשות ערור על החלטתו של בית המשפט המחויז מרכז-lod (כב' השופט נ' בכור) בעמ"ת 60954-03-19 מיום 16.4.2019 נדחה בידי השופט המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט א' אורן) במו"ת 12894-06-18 מיום 26.3.2019.

1. ביום 7.6.2018 הוגש נגד המבקש כתב אישום הכלול שני אישומים, בכל אחד מהם מיוחסת לבקשת עבירה של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה ארבע עשרה, לפי סעיף 348(א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: החוק) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק. על פי כתב האישום בשני איורים ימיעקב המבקש אחרILDות קטיניות, קטינה אחרת בכל איורע, ובעת כניסה לבניין אחוז בהן המבקש, נגע באיבר מין וליקק אותו, והכל חרף התנגדותן.

2. לאחר הגשת כתב האישום הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים, וזאת לביקשת המשיבה ולאחר ש查明 כי מתקיימים התנאים הנדרשים על פי דין. בחלוף חמישה חודשים, ביום 26.11.2018,

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

הוראה בית משפט השלום, בהסכמה הצדדים, כי המבוקש יועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני בכפוף לתנאים.

3. ביום 6.12.2018 הגיש המבוקש בקשה לעיון חוזר, בה טען כי שmiaת הריאות בתיק העיקרי הביאה לכרטוסם בריאותו נגדו, ומשכך ביקש להורות על שחרורו מהמעצר בפיקוח אלקטרוני. בית משפט השלום דחה את הבקשה וקבע כי המבוקש לא עמד בנמל להוכחה כי מסכת הריאות השנתנה עד כדי כרנסום בריאות המשיבה. המבוקש הגיש ערר על החלטה זו (עמ"ת 18-12-7367). במסגרת הדיון בערר הגינו הצדדים הצדדים בפיקוח אלקטרוני, וככל שהמבחן יסביר הכרנסום בריאותו נגדו הוא שהביא להסכמה המשיבה למעצרו של המבוקש בפיקוח אלקטרוני, וככל שהמבחן יסביר כי ישנו כרנסום נוספת, רשאי הוא להגיש בקשה מתאימה. כן הוסכם כי אם המבוקש יבקש כי יערוך תסוקיר מעצר נוסף, המשיבה לא תתנגד. כמו כן, קבע בית המשפט המחויז כי ניתן להקל בתנאי המעצר באופן של פתיחת שעת חלון נוספת בשעות הערב, בנוסף לחלון התאזרחות בשעות הבוקר עליו הוסכם בעבר.

4. בהמשך לכך, נערכ תסוקיר מעצר נוסף לביקשת המבוקש, לבחינת האפשרות לביטול מעצרו בפיקוח אלקטרוני ויציאתו לעבודה. שירות המבחן העיריך כי הסיכון במצבו של המבוקש לא פחות ממידה המאפשרת בשלב זה את הסרת הפיקוח האלקטרוני, אך התרשם מהמצואה שמתארים המפקחים ועל כן המליך להוסיף שעות התאזרחות גם בשעות הערב. עוד ציין שירות המבחן כי שקל לשלב את המבוקש בטיפול אך נמנע מכך בשל חוסר נוכנותו לשתף פעולה.

5. לאחר קבלת התסוקיר נערכ דיון נוסף בבית משפט השלום, בסופה מצא בית משפט השלום שלא להיעתר לביקשה להסרת האיזוק האלקטרוני. בית משפט השלום ציין, בمعנה לטענת המבוקש, כי זכותו המלאה לעמוד על חפותו ומשכך לא להבין את הצורך בשילוב בטיפול, ובהתאם לפסיקה הדבר אינו נזקף לחובתו. עם זאת, ציין כי הערכת שירות המבחן נובעת מכך הרבה רבת של נתונים שעמדו לפניו, וכי נקבע שכן קיימות ריאות לא כואורה להוכחת אשמהו של הנאשם. בנסיבות אלו, נקבע, כי אף שמדובר אחד כפирתו של המבוקש אינה יכולה לשמש לרעונו, מצד שני לא ניתן לבטל את הסיכון הנש�� ממנה רק מהטעם שאינו מודה במיחסו לו. אשר על כן, לא מצא בית משפט השלום טעם לחריגת הממלצתו השילית של שירות המבחן, ואף הצטרכ להערכת הסיכון הגבואה המיויחסת למבוקש, נוכח המעשים המיוחסים לו. עם זאת, בהתאם להמלצת שירות המבחן ובאישור המשיבה, התיר בית משפט השלום למבוקש לצאת לשעת התאזרחות נוספת בשעות הערב בלבד שני מפקחים, ובVERSE הכל למשך ארבע שעות ביממה.

6. ערך שהגיש המבוקש על החלטה זו נדחה. בית המשפט המחויז ציין כי שירות המבחן נדרש להחליטות בית המשפט בדבר הכרנסום בריאות וערך תסוקיר עמוק, אך שלל את האפשרות להסרת הפיקוח האלקטרוני בעת זו. משכך, נקבע כי נכון צדק בית משפט השלום שלא סטה מהמלצתו השילית של שירות המבחן, נוכח אי נטילת אחריות על ידי המבוקש ואי שילובו בהליך הטיפול שהוצע לו, וכי האיזון המתבקש בנסיבות העניין בא לידי ביטוי בהרחבת שעות ההתאזרחות, כפי שהורה בית משפט השלום.

7. מכאן הבקשה שלפני, בגדירה טוען המבוקש כי בעניינו עולה השאלה העקרונית האם ניתן לזקוף לחובתו של המבוקש כפירה במיחסו לו בכתב האישום בעת ניהול הליך הרכחות. המבוקש טוען כי הלהקה יודעה היא כי עת עומדת למבוקש חזקת החפות, לא ניתן לזקוף זאת לחובתו ועל כן שגה בית המשפט המחויז שקבע כי אין לסתות מהמלצתו השילית של שירות המבחן נוכח אי נטילת האחריות מצדו של המבוקש ואי שילובו בהליך הטיפול. עוד טען, כי לא ניתן משקל מספיק לנימוקים העומדים לזכות המבוקש וביניהם הכרנסום בריאות, חלוף הזמן והעדר הפרות כלשנה של תנאי

המעצר. מטעמים אלו הבהירתי ליתן רשות להורות המבחן להcin תסיקר נוסף בעניינו של המבחן.

8. לאחר עיון בבקשתה על נספחה, סבורני כי דינה להידחות. בקשה רשות לעורר ניתנת רק במקרים חריגים בהם קיימת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מענין הפרטי של הצדדים, או מקום בו קיימות נסיבות פרטניות המצדיקות זאת, כגון מניעת עול קשה, פגעה שאינה מידתית בזכיות הנאשם, או שגגה ברורה בהחלטת המעצר (בש"פ 4253/17 דבש נ' מדינת ישראל(18.6.2017); בש"פ 1811/18 ספי נ' מדינת ישראל (2018) 4.3.2018)). חרף האצטלה העקרונית שעוטה הבקשתה על טענותו בדבר חזקת החפות, הרי שזו, אף לשיטתו, אינה מצדיקה בירור עקרוני, והיא מזקקת למעשה בישום ההלכה בנסיבות המקירה הפרטני. משכך, הבקשתה אינה מצדיקה דין ב"גלאול שלישי" ודינה להידחות.

9. לגופם של דברים עיר כי בית משפט השלום נתן מענה מנומך ומדוק לטענת המבחן בבקשתה שלפני:

"צודק ב"כ המשיב [ה המבקש דכאן - ג'.ק] כי משמעו-mod המשיב על חפותו, וזה כמובן זכותו המלאה, הרי שלא בכדי לא מוצא המשיב מקום וצורך להשתלב בהליך הטיפול. ואכן הפסיכיקה קבעה שאין הדבר צריך להזקף לחובת המשיב. יחד עם זאת, הערכת הסיכון מהמשיב נובעת לאורך תקופה ממכלול רב של נתונים שעמדו בפניו שירות המבחן לרבות איבחונים שערף, ולאחר שנקבע על ידי בית המשפט פעמי' אחר פעמי' כי קיימות ראיות לכואורה לכך שהמשיב ביצע את המיחס לו - דהיינו, עבירות מין בילדות בנות 7 שהלכו לתומן ברחוות בטבורה של העיר ובאמצע היום..."

אשר על כן, גם אם מחד גיסא העדר נטילת אחירות הצד של המשיב, ויזכר כי דווקא בחקירתו במשטרת הודה במיחס לו, אינה יכולה לשמש לרעתו, הרי שמאידך גיסא לא ניתן לבטל את הסיכון הנש��ף ממנו בהתאם להערכת הגורמים המוצעים רק מן הטעם שהמשיב אינו מודה במיחס לו".

עינינו הרואות, כי ההחלטה בית משפט השלום שלא לסתות מהמלצת שירות המבחן מבוססת היא, ובדין קבע בית המשפט המחווי כי אין להתערב בה.

.10. הבקשתה נדחתה.

ניתנה היום, כ"ה בניסן התשע"ט (30.4.2019).